

Hồi 71

Huyết Chỉ Điểm Tinh Giả Hiệu

Q

uần hùng nghe những lời phản bác rõ ràng của cô gái xấu xí thấy đều kinh hãi.

Họ không ngờ đã được hiểu ra một sự thật ghê gớm, khác hẳn mỗi nghi ngờ âm ỉ bấy lâu nay về tội lỗi của Hắc Diêm Vương gây ra trong Ngũ Đại Phái võ lâm.

Vạn Độc Bá Giả lại lồng lộn lên như con thú bị thương. Hắn quát vang tựa sấm:

- Xú nữ, ngươi có bằng cứ gì để tố giác ta là kẻ hành thủ tàn độc, sử dụng Huyết Chỉ Điểm Tinh giả?

Trong đám quần hùng, Diệu Tuyết sư thái lại đứng lên, hướng về phía Bội Ngọc la to:

- Tiểu cô nương, có bằng cứ thì cứ trưng ra đi, để sự thật được phơi bày trước ánh sáng.

Bội Ngọc liền moi trong túi đeo vai, quăng ra một thỏi thép tròn nhon, có sợi dây lòng thòng nơi đuôi cán, trước hàng ngàn cặp mắt ngơ ngác đổ dồn.

Tiếng cô gái sang sảng:

- Đây là ám khí giết người của tên Vạn Độc Bá Giả. Hắn không có ngón võ công Huyết Chỉ Điểm Tinh nên đã dùng ám khí này sử dụng kinh lực phóng vào đình trung những nạn nhân thuộc các môn phái. Sợi dây là để hắn thu ám khí về cất vào bọc.

Nhiều tiếng la ồn lên trong quần hùng:

- Ôi, tàn độc bất lương.

Bá Giả công tử phóng vút tới trước mặt cô gái, hắn thét lạc cả giọng:

- Xú nữ, ngươi điên rồi... làm sao ngươi dám chắc thỏi thép kỳ cục kia là của ta. Hãy rút đi, kéo thân xác ngươi sẽ biến thành tro bụi.

Rõ ràng Bá Giả công tử hết sức căm giận Bội Ngọc, nhưng trong thâm tâm hắn vẫn còn yêu say mê nàng, hắn còn mong có dịp sẽ bắt được nàng về hóa giải ma công, trả lại nhan sắc cho nàng để hắn cưới làm nội tướng... Bởi vậy, hắn không xuất thủ tàn độc với nàng, mà chỉ áp bức để đuổi nàng đi.

Nhưng Bội Ngọc cương quyết lột trần tội ác và thủ đoạn gian manh của hắn.

Nàng cười lạt, mắt ngó thẳng vào mặt Bá Giả:

- Người còn muốn ta khai rõ lai lịch món đồ quý quái này cho mọi người nghe rồi người mới nhận tội sao? Được rồi, ta sẽ giúp người toại nguyện nhé.

Bá Giả tức giận xanh mặt, nhưng nếu hắn ngăn cản thô bạo thì lại là một cách thú tội, nên hắn bối rối, trố mắt nhìn cô gái trùng trùng như muốn bắt hồn nàng đi cho rồi.

Bội Ngọc vẫn thản nhiên, nàng đảo mắt nhìn quanh quần hùng, và cũng chẳng ngại nhìn thẳng mấy lão quái ma.

Giọng nàng lãnh lót và chậm rãi:

- Chắc người chưa quên một đêm nơi Bạch Hạc Ẩn Gia, người mặc áo chùng xám đột nhập hạ sát người trai trẻ nơi đây. Người đã bị ta và Lục huynh phát hiện nên phải tháo chạy, buông rơi chiếc túi, bên trong có vật quý này còn đầm máu. Người còn nhớ chứ?

Gương mặt Bá Giả đang tái xanh bỗng chuyển thành đỏ bừng. Hắn còn ấp úng thì có tiếng la lớn:

- Đúng rồi, việc này xảy ra ở phái Bạch Hạc chúng tôi. Một đệ tử đã bị chết thê thảm, nơi trán có một lỗ sâu tuôn máu và óc. Đêm ấy quả thật có cô nương này can thiệp.

Mọi người quay nhìn và nhận ra người vừa tố giác chính là Vương Chiêu Hùng, chủ môn phái Bạch Hạc.

Bình...

Tiếng nổ chói tai, nhưng luồng kinh lực chỉ đủ xô ngã cô gái. Bá Giả chỉ muốn làm cho Bội Ngọc phải ngưng nói. Không ngờ năm lão quái ma Tây Tạng vừa thấy Bá Giả xuất chiêu thì mỗi lão đều bung ra một chiêu âm độc quật vào Bội Ngọc, Bá Giả dù muốn cản cũng không kịp.

Bội Ngọc chẳng phải đối thủ của năm lão đại ma, nên thân mình nàng đầy thương tích bởi độc chiêu đánh nhầm.

Bội Ngọc gục xuống, Diệu Tuyết sư thái hét lên:

- Bá Giả giết tiểu cô nương là đã mặc nhiên nhận tội.

Giương ngay song thủ lên, Bá Giả đẩy nhanh luồng kinh khí ập vào sư thái chủ môn Nga Mi.

Nhưng...

Ầm ầm...

Hai luồng chuồng phong từ trên cao phóng xuống, đẩy bật áp khí từ song thủ Bá Giả, xô lùi tên đại ma đầu và giải cứu Diệu Tuyết sư thái trong gang tấc.

Quần hùng chợt reo lên:

- Hỏa Long bang chủ Lục Siêu Quần.
- Hắc Diêm Vương...
- Túy Cuồng Lão.

Trong lúc Hỏa Long bang chủ và Túy Cuồng Lão trùng mắt ghìm nhau với Bá Giả cùng Ngũ Đại Lão Ma, Lục Siêu Quang phóng tới bên Bội Ngọc.

Mặt mũi và thân hình cô gái đầm máu.

Chàng bỗng xốc nàng lên:

- Dương muội... Dương muội...

Bội Ngọc mở mắt nhìn Siêu Quang, đôi mắt nàng thật đẹp.

Nàng nói qua hơi thở:

- Lục huynh, muội không sao đâu. Hãy giết sạch bọn chúng đi. Đừng để tên Bá Giả chạy thoát.

Lục Siêu Quang rời Bội Ngọc lao vút vào đấu tràng. Khi ấy Bá Giả đang đối diện với bang chủ Hỏa Long.

Siêu Quang nói nhanh với Túy Cuồng Lão:

- Tiền bối, xin trông chừng giùm Bội Ngọc tiểu thư. Để bọn này cho văn bối hành quyết.

Túy Cuồng Lão cười hề hề:

- Tiểu tử, lần nào ta gặp ngươi cũng phải trông chừng cô nương này, cô nương nọ. Coi chừng đào hoa quá là khổ tâm lắm nghe con.

Lão dốc bình tợp mấy ngụm rượu, rồi phóng bay về phía Bội Ngọc.

Bá Giả chiếu tia hung quang từ cặp mắt lồi của hắn vào mặt Lục bang chủ:

- Hừm, đã xích lão vào vách đá mà lão còn thoát chạy ra đây để nạp mạng. Thôi thì ta cũng ra ơn hóa kiếp lão cho rồi.

Bang chủ Lục Siêu Quần thét lên:

- Ma đầu hôi thối, thừa dịp ta phân tâm để núp lén dùng ám khí, nên tội bay mới câu thúc được thân ta. Nay cộc đã trở về núi, ta sẽ biến ngươi thành tro bụi.

Bình bình bùng...

- o O o -